

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.
A „Nyíltér” rovatban
közölendő cikkek soronként
10 kr. díjért közölhetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában:
Szabó Albert könyvnyomdájában. T. Nagy Imre szerkesztő lakásán. Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltérek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld” 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld” című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbó Ferenc szerkesztőkhöz küldendők, vidékről legcélszerűbben postátalvánnyal.

A „Székelyföld” kiadó hivatala.

Gróf Zichy Jenő és J. Péterffy József.

Régen várt kedves vendégeink végre e hó 20-án megérkeztek. A mint tudva van, a nemes gróf a hazai iparviszonyok tanulmányozása végett tesz körutat, J. Péterffy ur pedig az elsőfoku ipariskolák megvizsgálása és szervezése végett lett a kormánytól kiküldve. K.-Vásárhely város, mely népességi arányához képest egyike a legnagyobb iparral bíró hazai városoknak, régen érezte egy ipariskola felállításának szükségességét, valamint régóta várta az alkalmat, hogy mindazon nyomorúságait, melyek az ipartörvény hiányossága, a moldvai határvám szertelen magassága s más egyéb bajok miatt iparára benítőlag hatottak, elmondhassa, elpanaszolhassa. Az alkalom végre megjött. Midőn a kézdívasárhelyi ipartársulatok értesültek a nemes gróf és a miniszteri biztos ur körutjáról, siettek őket városunkba meghívni, s ennek köszönhetjük azon szerencsét, melyben Kézdi-Vásárhely városa részesült. Egy nagyfontosságú iskola és néhány száz iparos jövője van e két férfi kezében; nem lehet tehát bámulni azon nagy lelkesültségen és szívből fakadó örömmön, melylyel e város közönsége kedves vendégeit fogadta. A nemes gróf és a miniszteri biztos két napi ittléte s az ipariskola érdekében megtartott tárgyalás meggyőzött bennünket arról, hogy ők csakugyan azok a hazai sajtó és közvélemény által elismert lelkes iparügybarátok, kikben teljesen megbízhatunk s kiknek üdvös közbenjárásától jogosan remélhetjük, hogy iparbajainkon mihamarább segítve leend.

A fogadtatás.

Szerdán délután 6 órakor 3 ágyulovás adott jelt a gyülekezésre. 24 lovasból álló banderium és nagyszámu fogat indult a vendégek elébe. Félhét órakor a városi tanács, — a polgármesterrel és városunk országgyűlési képviselője Ugron Ákossal élén — valamint az ipartársulatok, roppant nagyszámu néző közönség kíséretében, zeneszó mellett kivonultak a város végén felállított díszkapuhoz. A csinos díszkapun az „Isten hozott” és a vendégek nevei körül virágfüzerek voltak fonva, melyek annak díszét nagyban emelték. Igen kellemes benyomást gyakorolt a nézőre azon hat kis leányka és két kis fiu, kik a csizmadiatársulat részéről két koszorút hoztak a vendégek tiszteletére. A leánykák koszorúja nefelejtésből készült s a fehér selyemből készült szalagok egyikén a következő felirat volt olvasható: „A kézdívasárhelyi csizmadia ipartársulat, Gr. Zichy Jenő ur ő méltóságának — tisztelete jeléül”, a másik szalagon meg: „Ne felejtis!” A fiuk koszorújának szalagjai a következő felirattal voltak ellátva: „A kézdívasárhelyi ipartársulat gr. Zichy Jenő ur ő méltóságának — tisztelete jeléül.” „Nemesits!” Végre hét órakor jelezve lett a vendégek érkezése. A lovas banderisták és a kocsikok kiment közönség részéről Baló László felsőnépiskolai tanító üdvözlő a megérkezett magas vendégeket. A díszkapunál először a kis leányok és fiuk adták át a csizmadia-társulat koszorúit. A vendégeket igen kellemesen érintette ezen gyöngéd figyelem, s a gróf, leszállva a kocsiából, egyenként megölelte a piczi hölgyecskéket és urakat s gyöngéd szavak között rakta fel őket a kocsira. Az egész jelenet igen kedélyes benyomást gyakorolt a közönségre.

Ezután Szócs József polgármester tartott igen szép és magvas üdvözlő beszédet, melyre a gróf meghatott hangon válaszolt, meleg hangon mondva köszönetet azon szíves fogadtatásért, melyben őt részesítették. A vendégek társaságában jöttek Reinhart, Gyöngyös város tanácsnoka, ki szintén a hazai iparviszonyok tanulmányozása végett tesz körutat, — Hincz, a brassói iparkamara titkára, és Komáromy Andor tanfelügyelő is. Ezután megindult a mintegy 40 kocsiból álló hosszú menet zeneszó és óriási néptömeg üdvíradása között a városi polgármester lakására, hol a gróf és a miniszteri biztos ur elszállásolva valának.

Elmondhatjuk, hogy ily egyszerű és impozans fogadtatást nem láttunk közelebről Kézdi-Vásárhelyt s vendégeink meg lehettek elégedve a szeretet és tisztelet azon sokoldalú nyilatkozataival, melyekben ugy a fogadtatás, mint egyáltalában egész itt-létük alatt részesültek.

A fáklyás menet.

Este 9 órakor nagy élénkség uralgott a piacon; nagy közönség várta a fáklyás menet indulását. Végre felgyultak a fáklyák; a hosszú impozans menet a „Rákóczi-induló” hangjai mellett s a roppant néptömeg éljenzései között elindult a honvéd lakatya előtti térről a polgármester lakásához. Itt a helybeli népzenekar a himnust

játszotta s Molnár Dénes városkapitány meleg hangu üdvözlő beszédet tartott, röviden vázolván iparügyünk állapotát s azon reményeket, melyek a nemes gróf és a miniszteri biztos ur nagybecsű látogatásához fűzve vannak. Erre ismét gr. Zichy válaszolt, biztosítván, hogy mindent el fog követni e derék város iparügye érdekében. Ezután a fellelkesült tömeg a szótartó kezdetre énekelt. Volt abban valami megható és nagyszerű, midőn több száz ember mintegy titkos parancsra egyszerre rákezdett ez örökszép dalra, melylyel a magyar ember örömeinek és fájdalmainak kifejezést szokott adni. Minden ember szívét átjárta a hazafias érzelem; minden arczon a meghatottság kifejezése ült. A szótartó elnéklése után a fáklyákat összerakták s a tömeg lassanként eloszlott.

A kiállított iparcikkek és az iskolák megtekintése.

Másnap a gyűlés megtartására ki-tűzött d. e. 10 óráig a vendégek a kézdívasárhelyi iskolákat és a kiállított iparcikkeket nézték meg. Éppen heti vásár lévén, bő alkalmuk volt iparcikkeink minőségéről meggyőződést szerezni. A fáradhatlan gróf már kora reggel talpon volt s a piacon felhalmozott iparcikkeket a legnagyobb érdeklődéssel vizsgálta meg; kérdést intézett iparosainkhoz s mindenkinek tudott valami jó tanácsot szolgáltatni. Különösen feltűnt neki az asztalos- és csizmadiamunkák szerfelett való olcsósága, mely az egész országban páratlanul áll. Egyes csizmadia-iparosoknál kérdést intézett, hogy egy-egy pár csizma mennyit nyom s mennyibe került s igen elbámult, midőn akárhány iparos nem tudott erre nézve felvilágosítással szolgálni. A nemes gróf jóakarattal tanácsolta, hogy jövőre ezekre nézve nagyobb gondot fordítsanak. Egy képzett iparosnak tudnia kell, hogy egy-egy cikke pénzben és időben mekkora tökélet képvisel és milyen súlylyal bír, mert ez a moldvai kereskedésben a határszéli elvámolásnál igen fontos tényező. Fa-iparcikkeink (ká-dak, csebrek, kártyák stb.) olcsósága szintén feltűnt vendégeinknek s különösen a Gyöngyös város részéről kiküldött tanácsnoknak, ki nem győzött eléggé bámulni a 16 kros csebrek és 10 kros kártyák felett. A többiek között nagyon meglepette a vendégek tetszését Kézdi-Vásárhely egyik speciálitása, a mézes pogácsa is. Egyik aszszony szíves egyszerűséggel megkínálta a gróft, hogy „tessék hozzányulni” s a gróf készségesen hozzá is nyúlt s jóízűen evett belőle s megdicsőítte annak ízletességét és jóságát s rendelt is magának egy pár darabot. A különböző iparcikkek megvizsgálása után a vendégek a „Háromszéki Erzsébet árvalánynevelő intézet”-et tekintették meg. Itt az árva leánykák közül egyik csinos beszéddel üdvözölte a vendégeket és egyszersmind egy csinos virágcsokorral tisztelte meg a gróft, kit igen kellemesen lepett meg e figyelem. A gróf meglepődését és elismerését fejezve ki az intézetben uralkodó rend és ügyes beosztás felett, a többi vendégek élén az ipari szakosztály felső népiskolába ment, hol szintén elismerőleg nyilatkozott a tanulók által készített

házi iparcikkekről. Nagy műismeretre való megjegyzéseket tett a műfaragászati mintákra. E közben a gyűlés megtartására ki-tűzött 10 óra közeledvén, a vendégek a tanácsházhoz vonultak. Utközben egy kedves epizód folyt le, melynek hőse ismét a kedélyes gróf volt. Az iskola mellett megszólalt a gróf egy kis fiut, hogy miféle és hova megy. A gyermek bátran elmondja, hogy ő tanuló és viszi haza az értesítőt. „No hát meg tudná-e mondani, kis fiam, hogy hol van a te neved?” — szolt mosolyogva a gróf. A kis fiu kikeresé nevé, a gróf megnézte, s miután látta, hogy a fiu jó tanuló, 5 frtot ajándékozott neki.

A gyűlés.

Tíz órakor már telve volt a tanácsház iparosokkal és érdeklődő közönséggel s a belépő gróf és a miniszteri biztos harsány éljenzéssel fogadtattak. Polgármester pár szóval üdvözlővén a vendégeket, a tanácskozás kezdetét vette.

J. Péterffy József miniszteri biztos ur röviden előadja idejövetele célját s kifejti az ipariskolák felállításának szükségességét és fontosságát s ezután felhívja Gyöngyösi István előadót, hogy a K.-Vásárhelyt szervezendő ipariskola iránt eddig tett intézkedéseket adja elő. Gyöngyösi elmondja, hogy a városban körülbelül 250 iparos tanoncz van, kiknek taníttatásáról gondoskodni kell. Az ipariskola felállítása iránt a társulatok megbízásából készített egy tervezet és költségvetési előirányzatot, melyet ezennel betérjeszt.

Jagócsi első sorban szükségesnek látja az iskolaszéket egy szakosztályal meg-toldani, mely a felállítandó iskola ügyeit vezetné, mire azelőadó Gy. ur megjegyzi, hogy nálunk ilyen gondnokság már van.

Hosszasabb eszmecsere adott alkalmat a költségvetési előirányzat. A tanítók fizetésére, felszerelésre stb. szükséges kiadások csekély módosítással helyben hagyattak, azonban a fedezetül felajánlott tételekkel a miniszteri biztos ur legkevésbé sem volt megelégedve. Kicsinynek találta a város által felajánlott 100 frtot és sajnálatát fejezte ki az ipartársulatok részvételtségén, hogy kivéve a timárokat, kereskedőket és szabókat egyetlen egy társulat járult hozzá a költségek fedezéséhez, ellenben köszönetet érdemel a brassói keresk. és iparkamara, mely 200 frtot szavazott meg e célra. Molnár J. ur annak a kamarának, melyhez annyi pénz folyt be Székelyföldről s mely mégis eddig nem hogy tett volna valamit érettünk, de sőt mindíg érdekeink ellen dolgozott — nem mond köszönetet. Jagócsi ismeri a viszonyokat s személyesen köszönetre érzi kötelezve magát. Jancsó D. Mit várhat egy olyan egyesülettől a Székelyföld, mely német évkönyveket ad ki és németül levelez? Ha pénzünket elviszi, legalább írjon magyarul.

Jagócsi. Gondoskodva van már arról, hogy a hivatalos kiadványok magyar szövegben is megjelenjenek.*) Egyéb ügyekre nézve ott vannak a kamarai kültagok, kik hivatva vannak panaszait a központban bejelenteni.

*) Mily nagy kegy!

Szerk.

Ezen rövid intermezzo után a költségvetés többi pontjai is letárgyaltatván, 510 frt fedezetlen maradt. Ezen összeget a magas kormány utólagos jóváhagyása reményében felajánlja a miniszteri biztos ur az állami alaphoz. (Viharos éljenzés)

Jagócsi: A mi azon bajokat illeti, melyek e város ipara előrehaladását gátolják s melyek leginkább az ipartörvények hiányos voltában gyökereznek, teljes reménye van, hogy azokon nemsokára segítve lesz, mert az ipartörvény revíziójának kérdése már egy-két év alatt meg lesz oldva; a mi pedig a moldvai határvámnál az árucikkek elvámolása körül tapasztalt visszaéléseket illeti, minden egyes esetben forduljanak egész bizalommal a földm., ipar- és kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltóságához, ő bizonyára megteendő a szükséges lépéseket. Különben a vámkérdés 2 év múlva újból tárgyalás alá kerül s ekkor a székelység érdekeire különös tekintettel lesz a magas kormány. Azonban legelső sorban szükséges, hogy az iparosok igyekezzenek maguk segíteni magukon; állítsanak nyers-termény-elárusítási s fogyasztási egyleteket, lépjenek összeköttetésbe az országos ipar-egyesülettel; a különböző ipartársulatok írják meg sérelmeiket, terjesszék fel s az országos ipar-egyesület bizonyára mindent meg fog tenni illetékes helyen érdekében.

Ugron Ákos a romániai határszéli vámhivatalt vádolja, mint a mely önkényes eljárásával s a vámtariffa helytelen alkalmazásával a kiviteli kereskedést gátolja, lankasztja. Konkrét eseteket tud, midőn a hivatal 90 frank vámot vett olyan közönséges gyártmányú csizmákért, melyek után a tariffa szerint csak 45 frank járt volna. Egyéb iparügyi kérdésekben bizalommal forduljanak akár általa, akár egyenesen a kormányhoz; panaszuk bizonyára meg leendő hallgatva; a székely iparra a kormány igen sokat ad s egyáltalában a széke-lyeket szeretik ott. Ohajtáná, ha a Székelyföld, mely oly virágzó iparral bír, külön kereskedelmi és iparkamarát kapna. (Éljenzés) mely iránt alkalom adtán nem fogja elmulasztani szót emelni. Végül meleg köszönetet mond a nemes grófnak és a miniszteri biztos urnak, hogy a meghívásnak készségesen engedve, Kézdi-Vásárhely városát is megtisztították látogatásukkal. (Viharos éljenzés.)

Székely J. ev. ref. pap kéri a grófot, hogy itt a jelenlévő ipartársulatok előtt mondja ki, hogy felettébb szükség lenne a különböző társulatoknak egy általános iparszövetkezetet alakítani. Ezen eszme már régen megpendített városunkban, de az egyesülés sohasem sikerült; az egyesek jó akarata nem vezetett eredményhez.

Gr. Zichy melegen ajánlja a szövetkezőt, mint a mely roppant nagy előnyökkel járna; az egyesület könnyen keresztülvihetné azt, mit így az egyesek képtelenek megtenni; piacot és kelendőséget szerezne az árucikkeknek, tekintélyt szerezne az iparnak stb. Különben is, ha az egyes ipartársulatok vonakodnának az általános szövetkezetbe belépni, az ipartörvény revíziója majd kényszeríteni fogja. Köszönetet mond a társulatoknak, hogy a mai gyűlésen ily szép számmal jelentek meg s általában ily nagy érdeklődést tanúsítottak. (Viharos éljenzés.)

Szűcs József polgármester köszönetet mond a város nevében s ezzel a gyűlés véget ért.

Gyűlés után a városi képviselőtestület és tanács, az ipartársulatok, valamint a tanítótestület tisztelegtek a grófnál.

A bankett.

Délután 2 órakor diszebed volt az id. Tóth István ur tulajdonát képező népkertben. Részt vett a városi képviselőtestület és a tisztviselők nagy része, több iparos és vidékről is többen. Az előirányzott 100 teríték 120-ra szaporodott és sokan voltak olyanok, kik későn jelentkezvén, ezektől a rendező bizotts. kénytelen volt az ebédjegyet megtagadni. Ritkán tapasztaltunk váro-

sunkban ily nagy érdeklődést az ünnepélyességek iránt. Nem lehet csodálni, a nemes gróf kellemes lekötelező modorával mindenki sietett az elutazásig hátralevő néhány percet még társaságában eltölteni. A nemes gróf és a többi vendégek jó példával elől járva csakhamar elülték az ilyen ünnepélyes alkalmakkor szokásos feszes komolyságot s csakhamar vidám jó kedv uralkodott az egymás végébe rakott asztalok körül. Megkezdődött a sok talpraesett popárköszöntő. Toasztot mondtak: Szűcs József polgármester a királyra, Molnár Dénes a hazára, Székely János ev. ref. pap gr. Zichyre, gr. Zichy a város polgárságára, M. Székely János Trefort Ágoston a vall. és községi miniszterre, melyről a miniszter távirati uton értesítve lett, Nagy Károly J. Péterffy Józsefre, Erdélyi Károly Komáromi Andor tanfelügyelőre, Székely János ev. ref. pap Turi Gergely és Ugron Ákos képviselőkre stb. Körülbelül délután 4 óra lehetett, midőn ki lett jelentve, hogy a nemes gróf és miniszteri biztos ur kénytelenek elutazni. Még egy utolsó szívből eredő bucsuszó, még egy kézfacsorítás s a nemes gróf eltávozott. Minden szívben azon ohaj él, hogy azon oly sokszor és kedélyesen emlegetett ígérete: „majd visszajövök“, mihamarabb valószínűsüljön s üdvözölhessük őt ezután még többször körünkben s ne szűnjék meg továbbra is a Székelyföld igazi barátja lenni, valamint e nép sem fogja soha elfeledni az ő kedves egyéniségét, az ő hazafias eljárását. Hisszük és reméljük, hogy a nemes gróf jövőre sem fogja elfeledni a székely nép és e város iparügyét s bizton hisszük, hogy alkalom adtán mindig ép oly melegen fogja ügyeinket védelmezni, mint a mily meleg érdeklődést és jó akaratot tanúsított most irántunk.

Az erdélyi püspök Háromszéken.

Zabola, 1883. jun. 18.

Folyó hó 16-án és 17-én ritka szép ünnepélynek voltunk tanui. Pénteken d. u. 4-5 óra között zugni kezdenek mindkét (ref. és kath.) felekezetünk tornyainak hangjai, jelezvén főtiszt. Lőnhart Ferenc püspök urnak falunkba érkezését. A falu közepén felállított diszkapu terét néptenger lepé el. Néhány perc múlva nagyszámu banderium kísérete mellett harsogó éljenek között meg is érkezett a négy habzó pej által vont püspöki kocsis. A diadaliv alatt a helybeli kath. egyházközség gondnoka Kozma László szándékozott fogadni ő nagyméltóságát; azonban szekere utközben elromlott, a kísérettől elmaradt s e miatt beszéde is zsebében maradt, várva egy kedvezőbb, hasonló alkalomra. Nem lévén más senki, Kónya János k. bíró susogott rögtönözve valamit, kinek beszédében a „bene“ az, hogy benne — nem hallván azt senki — egy-két hiba elme. (Ha nincs tyuk, nem tojik.) Mindazonáltal ő, a nyakas kálvinista, huzta ki a kath. egyházközséget a sárból, habár a templomig tartó sáros ut nem vált is dicséretére.

A templom előtt Bencze Pál pap fogadta rövid, tartalomdu, szép nyelvezetű, emelkedett beszéddel. Aztán az orgona hívogató szavára belépett püspök ur a templomba. A látvány, mely a belépő elé tárult, impozáns, több mint szép, mint nagyszerű: mámorító volt. A csinnal feldíszített oltárt kerekben fenyőlomb ölelé, melynek sötétéből, mint sötét felhők közül, egy-egy ragyogó csillag — piros rózsza — tündökölt; az oltár felett szinte a mennyezetig érő, lomb- és rózsákból álló gyönyörű kereszt díszlett; a falat kerekben meter hosszú szalagokkal pompás koszorúk ékítették. Rövid ima után mélt. gróf Mikes Benedekné ő nagyságához kísérté fel a hosszú kocsisor a magas vendéget, s míg ő excellenciája, a titkárság és kanonok ur a vendégszerető ur-asszony kastélyában szálltak meg, addig a többi pap mélt. Hollaky Attila szolgabíró ur vendégszeretettel élvezte.

Másnap szombaton d. e. 10 órakor vette kezdetét az isteni tisztelet. Mise után Bencze Pál plebános lépett a szószékre s

vigyázatlan kézzel tépte szét az előbbi nap babérát, mondván a többek közt, hogy csak egy hit boldogít, üdvözít s csak ez tehet részesévé a mennyországnak: a kath. ember hite. Hát hiszen tartsa meg őt és az ő hiveit az ő hite, hanem egy olyan ünnepélyen, melynek nagyobbszerűvé tételére a ref. egyházközség szellemi szegénységét; a hol a gyülekezet két harmada s az értelmiség kilenczvenkilencz százada ref. hitű volt; mondom, egy ilyen közös ünnepélyen valamely általános keresztényi magasabb eszme fejtegetése a gyülekezetre nézve áldásdusabb, a beszélőre nézve pedig hálásabb lett volna.

Hosszas, fárasztó, visszatetszést keltő beszéde után jól esett látni a főpásztor kegyes alakját, ki aztán szónoklasi magaslattig emelkedett beszédével elsimitá a kedélyek háborgását, megemlékezve néhai gróf Mikes Benedek és őseinek a haza és a kath. egyházzal szemben tanúsított érdemeiről, háláját nyújtva, nyugalmat kérve Istentől az elhunytak s áldást özvegye- és gyermekeire; „Vedd fel a te keresztetted“ stb. themából kiindulva, a keresztvetés jelentőségét magyarázta meg, mely szerint, midőn homlokára teszi a kath. ember ujját, eszének minden gondolata Krisztuson és az ő tudományán csüngjön; midőn keblének baljára teszi, szívének minden szeretete a Krisztusé legyen s a mint ujját a jobb váll felé viszi: úgy térjen a bal utról, a bűn utjáról a jobb utra, az erény útjára. Beszéde, mint a folyó, minél tovább, annál inkább nőtt, dagadt, emelkedett, annál elragadóbb volt.

Végül még csak azt említem meg, hogy az egész czeremonia alatt Imelich Minka nevelőnő k. a. művészi orgonázásában, ő és nővére Eliz k. a., Héja József és Szabó Lászlár tanítók által énekelt vegyes quartett-darabok összhangzó éneklésében gyönyörködhetett a gyülekezet, de egyszersmind tanulhattak a jelen volt s a bérmlás alatt oly rikitóan éneklő kántor urak, miszerint nem a fülhasító visításban áll a szépség.

Imelich Minka és Eliz k. a. egy heti kitartó munkásságának köszönheti a publikum azt a gyönyört, mit a szépen feldíszített templomban élvezett, de nekik köszönheti a kath. egyh. község azt a 13 drb gyönyörű olajfestésű képet, a „kereszt útja“ képét, mely disze a templomnak s bizonyosága az ajándékozók áldozatkészségének.

Sz. L.

Levelezés.

Győ-Szentmiklós, június 15-én.

(Tanító-egyleti gyűlés.)

A csikmegyei tanító-egylet f. é. jun. 9-én Csikszerezében tartotta meg ez idei nagygyűlését.

Főbbekben a következők képezték a gyűlés tárgysorozatát.

Mintán elnök szívélyesen üdvözölte a megjelent tagokat s megnyitottuk jelenté ki a gyűlést, a mult gyűlés jegyzőkönyve hitelesített minden észrevétel nélkül.

A tisztújítás alkalmával a volt tisztviselők újból bizalmat nyertek az egylettől. Csizsér Pető azonban aljegyzői minőségéről lemondott; helyébe Veress Lajos csikszerezéai tanítót választá meg az egylet.

Elnök lelkes szavakban tett ígéretet arra nézve, hogy a miké a multban, ugy a jövőben is egyik legszebb feladatának tekintí a tisztí kar, hogy egyleti életünket erőssé és áldásossá tenni segítse.

A járási körök jelentéseit vette ezután tudomásul a gyűlés. A csiki járási kör jelentéséből különös kiemelés érdemel azon pont, a mely Székely Endre szolgabíró ur erélyes intézkedését örökíti meg. Egyik községi bíró ugyanis az ottani tanítónak három ízben is megtagadta a gyűlésre járó illetékes fuvar, a miért a tanító-egylet pénztára javára fizetendő 6 frt bírságban lett elmarasztalva. A nagygyűlés jegyző-

könyvileg elismerést szavazott a szolgabíró urnak ezen erélyes intézkedéseért.

Érdekes felolvasása is volt a gyűlésnek. Éltés Elek kir. tanfelügyelő tartotta a megyei tanszermuzeumokról. Ezeknek czélyszerűségét, a tanügyre kiválóan szükséges voltát ismertette.

Indítványára elfogadta a gyűlés nemcsak az eszmét, hanem elhatározta annak megvalósítását, létrehozását is.

E végből a tanfelügyelő ur elnöklete alatt négy tagu bizottságot küldött ki. Felhivattak továbbá a járási körök is az ügy érdekében, hogy alakítsanak hasonló bizottságokat.

Tanfelügyelő ur a tanítók figyelmébe, sőt megszerzésre ajánlja a Veredy Károly tanfelügyelő szerkesztette füzetet, a mely a tanszermuzeumokról szól s e tárgyban czél-szerű intézkedéseket foglal magában.

A felolvasás után az Eötvös-alap ügye tárgyalatott.

Ezen intézmény kimondhatatlan áldással bír a hazai tanítókra nézve; segélyezése által sok szegény tanító fiának nyújt módot, hogy magasabb kiképezettségben részesülhessen; segélyezi az elagott s munkaképtelenné vált tanítókat, továbbá az elhagyott árvákat s tanítók özvegyeit. Hogy a csikmegyei tanító-egylet ezen üdvös intézmény pártolásában is az első közt kíván állani, megmutatja azon határozattal, a melyben kimondja, hogy legmelegebben pártolja az ügyet s rajta lesz, hogy az egy-letből minél többen iratkozzanak be évdijas tagoknak.

Az intézmény jövő sorsára nézve pedig kimondja, hogy kezelésére az országos tanító-gyűlést látja illetékesnek.

Az Eötvös-alap mellé sorakozik a tanítók árvaháza ügye is, melynek eszméjét a legutóbbi időben pendítették meg s máris szép eredménnyel halad megoldás felé. Ezen ügy iránt szintén meleg érdeklődést tanúsít az egylet s hogy tényleg is hozzájáruljon, gyűjtést fognak eszközölni az egyes tagok maguk és a tanítgyaratók között.

Erre vonatkozólag elhatározatott még, hogy kérelmet nyújt be az egylet a megyei törvényhatósági bizottsághoz, hogy ezen áldásos ügy alapjának javára segélyt eszközöljön ki.

Közigazgatásunk mindig részvételt volt a tanítók sorsa iránt; ezen körülmény megerősítette bennünk a határozathozatalnál nyilvánuló azon meggyőződést, hogy kopogtatásunk sikertelenül maradni nem fog.

Az országos tanító-gyűlés elé a következő tételeket terjesztjük:

a) Az egészségügy a népis-kolában. E tétel keretébe venni kívánja az egylet annak a megvitatását is, hogy járvány idején az illető hatóságok több körültekintéssel járjanak el az iskolázatások beszüntetését illetőleg.

b) Vitassa meg az országos tanító-gyűlés a népis-kolai testi büntetés kérdését is.

E kérdéssel sokat foglalkoztak a lapok, sőt iskolai hatóságok is. A sajtó különös hangot fujt a tanítók jellemzésére. Hogy nagy igaztalansággal, az a dologból megérthető. E tekintetben nem szükség, hogy az iskolák előtt seperjenek, a mikor a szülei ház ajtaját kellene tisztogatni. Mindaddig, míg a családokban a nevelés meg nem tisztul, vásott gyermek bizony lesz elég az iskolában. A szelid bánásmód pedig nem igen vezet eredményre ezeknél. A szülék a saját hibáikat az iskolákra szeretik kenui-fenni. Ha az országos tanító-gyűlés körülírja fegyelmezési eljárásunkat, ebből is meggyőződhetnek, hogy a mig szeliden javíthatunk, addig erősebb fenytéket sohase használunk; de ha makacs a bűn, a lélek betegsége, akkor a hogy az orvos használja óvatosan a mérget, épen ugy megfontoltan sikere ván az érzéki fenytékek is.

A harmadik tétel: a népis-kola és az olvasókönyv. Nélkülözhetők-e a tankönyvek a népis-kolai oktatásnál és mely tárgyaknál? Korszerű kérdés, a melyre nézve a tanítók tisztában kell, hogy legyenek.

Az utolsó tárgy a II-ik országos tanító-gyűlésre küldendő képviselő megválasztása volt. Ezen alkalommal Deák Ignác egyl. tag nyerte meg a többséget. A nagyon élénk gyűlés ezzel be lett fejezve.

XX.

A vádlottak padjáról.

K. Vásárhely, 1883. jun. közepén.

Peselnéki Sz. Anis igen leleményes eszű egy persona, mit bizonyít a következő eset. Valószínűleg dolcainájával együtt egy görbe napot kívánt magának csinálni, s minthogy a farsang minden rövidsége mellett is pénzes erszénye teljesen kimerült, hát kapta magát s beállított V. A.-né kereskedésébe s ott azt állította, hogy T. S. városi polgárnál szolgál s gazdája őt hitelre vásárolandó 2 kilogr. szalonna és 1 kilogr. turóért küldötte. Itten meg is kapta a jóhiszemű kereskedőtől a kívánt ezikeket, de a nagybőjtben vallási szokásainak profanálása mellett megtartott dáridó torkára forrott, mert turpissága kisült, mit később maga is beismert, miért, mint család vétiséért, egy havi fogházra és 50 frt pénzbüntetésre lett ítélve. Épen most elmélkedik a felett: vajjon illik-e, szabad-e vagy sem egy róm. kath. nőnek nagybőjtben szalonnázni és e mellett épen a mások kontójára?

*

Ifj. Váncsa János árkosi lakos neve és vallása után ítélve román atyafinak tűnik fel; azonban, miként a következő esetből kiviláglik, magyar természetű és szokásúnak kell lennie. Ő tehát nem is sértette meg a „magyar“ tiz parancsolatot, mely tudvalegőleg nem volt káposztalevéltre írva, hogy a hernyó abból is kirághassa a „ne lopj“ parancsot, mint az oláhból a „ne fure“t; de minthogy a „magyar“ tiz parancsolatban sem találta fel azt, hogy „ne verkedj“, hát bizony ő ezt megselekedte és pedig amugy magyárosan; tehát, daczára annak, hogy az állatok legszelidebbjeivel, a birkákkal szokott — mint pásztor — foglalkozni, ezek erényének nem igen hódolt. Történt ugyanis, hogy nyájából egy birka a szomszéd nyáj közé tévedt, mit azonban neki sikerült visszaszerezni. Minthogy pedig ezen eltévedt birkához a másik pásztor is számot tartani kívánt, kifejlődött ebből a — pásztori versengés, melynél nem úgy, mint Tytirus és Coridonnál, a furulyák, hanem a — füttykösbotok vitték a szerepet. E versengésben ifj. Váncsa János lett a győztes, a mennyiben ellenfele egy hátütleggelés válpereczének eltörésével hagyta oda a versenytér. A verseny azonban a mai napon a tek. törvényszék előtt folytatását lelta a pályabér kiosztásában, honnan aztán Váncsa János távozott el, hátán 7 havi börtön és nagyobb összegű kártérítés terhével. Nem volt inye szerinti a pályabér, tehát apellált.

*

Papolezi Ráduly Ferencz 67 frt s járulékaik iránt a kovásznai kir. járásbíró előtt pert indított Csorja Zsigmond s társai ellen. Minthogy alperesek a fennálló követelést megfizetni nem akarták, hogy a pert megnyerjék, Csorja Domokos arra vetemedett, hogy három napszamos embert 1—2 frt bér ígérete mellett felbérelt, hogy a peres követelésnek lefizetését tanúsítsák a bíróság előtt. Simon András, Molnár Antal és Németh János vállalkozott is ezen — mondhatni — erkölcsi orgyilkosságra, s mintha írásból olvasták volna, oly határozottan vallották, hogy a peres követelés ezen és ezen napon, mikor N. N.-nek lakodalmát tartották, alperesek által kifizetve lett. Ez alapon a polgári bírónak felperest elutasítani s a perköltségekben marasztalni kellett. Ily szörnyűséget azonban Ráduly Ferencz minden együgyűsége daczára sem nyöghetett el. Bűnvádi panaszt tett tehát s a megnevezett tanúk Csorja Domokossal együtt vizsgálat alá vették. S minthogy a bűne minden embert előbb-utóbb megverni szokott, őket is utólte az igazságszolgáltatás sújtó keze. Magukba szállva, teljesen beismerték turpisságukat, t. i. hogy Csorja Domokos felbérelése foly-

tán a bíróság előtt hamis vallomást tettek és arra hamisan meg is esküdtek. Csorja Domokos 8, Simon András, Molnár Antal és Németh János 6—6 havi börtönt s e mellett kisebb-nagyobb összegű pénzbüntetést kaptak, az első mint felbújtó a hamis tanulás büntetésében, a többi pedig a hamis tanulás büntetésében találtatván büntösnek.

Minthogy e megyében a hamis eskü, hamis tanulás, hamis vád és rágalmozás büntetendő cselekményei sürően követtenek el, hisszük, hogy e példán is okulandnak az illetők.

Punktum.

Mindenféle.

Györfi Iván, esztergomi primási főtanító, Csikmegye szülőtte, több tanügyi és humoros munka szerzője s mint ilyen, irodalmilag országosan ismert férfiú, közelebről elhunyt Esztergomban. Az élete delén levő férfiú elhunyt általános részvétet keltett minden ismerősében. Lapunkat gyakran fölkereste közleményeivel, mert — mint ő gyakran kifejezte magát — „az édes otthon“ vonzotta teljes életében. Lapunk megindításakor ő volt a legelső egyike, ki a távolból az új szülött üdvözléséhez jóakaró tanácsával és közreműködésének felajánlásával sietett. Most egy éve mintegy 150 példány saját kiadású tankönyvecskét küldött szerkesztőnkhez, hogy a csiki szegényebb sorsú iskolák szegény növendékei közt ajándékképpen kiosszuk. Örömet lelte benne, hogy szerény anyagi tehetségéhez mérten a szegény iskolás gyermekeknek örömet szerezhesen. Most egy éve adta férjhez leányát egyik tehetséges fővárosi tanítóhoz, mely alkalommal irt levelében keserű örömmel írja, hogy „egyetlen támaszom és vigaszom is el kell távozzék mellőlöm“. Sokat küzdött és hányatott életében egy perczig sem hagyta el vele született természetes jó kedélye. Nyugodjék békével!

— Ugron Ákos, Kézdi-Vásárhely város országgyűlési képviselője, f. hó 20-án délután 4 órakor érkezett haza. A függetlenségi párt gondoskodott a fogadtatásról. Lovas banderisták és fogatok mentek elébe s választói részéről Barthos Károly ügyvéd tartott meleg hangú üdvözlő beszédet. Ezután a nép éljenzése között vonult be előre kijelölt szállására. Pár percz múlva megjelent az álltányon s röviden előadta, hogy gr. Zichy és J. Péterffy pár óra múlva itt lesznek s fogadják a város szíves vendégzetével magas vendégeit, mert ők igen sokat tehetnek a város érdekében. Ő maga is ígérte, hogy meg fog jelenni a fogadtatáson. Beszámoló beszédét később fogja megtartani. Riadó éljenzés követé a derék ifjú képviselő szavait.

Ezzel kapcsolatosan megemlítjük, hogy képviselőnk f. hó 24-án, azaz vasárnap d. e. 11 órakor fogja beszámoló beszédét a tanácsház nagytérmeiben megtartani.

— A brassói „Magyar Dalkör“ kilátásba helyezett látogatása már bizonyossá vált. A dalkör igazgatósága hivatalosan értesítette a városi polgármestert, a közművelődési egyesületet s lapunk szerkesztőségét, hogy július 1-én d. e. 11 és 12 óra között mintegy 20—26-on megfognak érkezni s még az nap este egy dalestélyt rendeznek. E célból egy rendező bizottság alakult, mely a vendégek ünnepélyes elfogadásáról gondoskodni fog. Ugy a dalestély, mint az ünnepélyességek programját jövő számunkban közölni fogjuk; addig is felhívjuk a közönség becses figyelmét e dalestélyre, mely kiváló érdekesnek ígérkezik, s az érkező vendégeket a közönség szíves vendégteretelére ajánljuk.

— A tisz-eszlári bünper, mely több mint egy éve foglalkoztatja az európai sajtót, f. hó 19-én végtárgyalásra került s valószínűleg két hétig is el fog tartani. Lapunk

szük tere nem engedi meg, hogy bővebb részleteket adjunk e rendkívül érdekes tárgyalásról s csakis arra szorítkozhatunk, hogy a végtárgyalás eredményét közölni fogjuk.

— Aranylakodalom. Papolezi Bagoly Pál és neje Bibó Judith f. hó 19-én tartották meg 50 éves boldog házasságuk évfordulójára az aranylakodalmat. Ezen ünnepélyen a községből igen sokan vettek részt s kétszeres érdekességet szerzett annak az, hogy az ünnepelt öreg pár unokája Bagoly Polixéna ugyanazon napon tartá menyegzőjét Csorja Sámuellel.

— Halálozások. Szász Ignác gyó.-sztmiklósi kir. aljárásbíró 7 éves 11 óra leánya f. hó 16-án a vörheny járvány áldozata lett. — Vákár Anna 50 éves korában, szélhűdés következtében elhunyt Gyó.-Szt.-Miklóson. Béke poraikra!

— Májális. A „Székelykereszturi jótékony nőegylet“ saját pénztára javára f. évi július hó 1-én Sz.-Keresztúron a „Lauraiget“-ben májálisi rendez. Kedvezőtlen idő esetén az azt követő vasárnapra halasztatik.

— Öngyilkosság. Sajgó János zágoni jómódu köztisztviselő álló molnár f. hó 18-ra virradólag egy pisztolylövéssel véget vetett életének. Jómódu, gyermektelen ember lévén, még sejtetni sem lehet öngyilkosságának okát.

— Öngyilkosság. Alig volt még 13 éves. A piacon társával összeszólalkozott, dula-kodás támadt s nyitva levő késével átütötte annak jobb kezét. Egy kis leány, egy másik kis leánynak. A kora-társaság, Keresztúr piacának bölcsesség-gyűlése, addig ijesztgette crimális actióval, 2 évi börtönnel, míg a gyermek egy reggel felpakolt s szülőihez, Csekefalvára, haza ment. Ott hiába faggatták; rossz kedvének okát nem mondotta meg. Mikor aztán rést vehett, egy zsineggel a kertbe távozott és felakasztotta magát. A héten temették el. Vajjon ott tul ezért az életért kit számoltatnak meg?!

— Első magyar nemzetközi szabadalmi iroda. Magyarországon a találmányok szabadalmaztatását eddig rendkívül megnehezítette az a körülmény, hogy nem volt oly közeg, mely a bel- és külföldi szabadalmi törvények és eljárás módok teljes ismeretével szolgálatára állt volna mindazoknak, a kik találmányok szabadalmaztása végett a törvényes oltalmat igénybe venni óhajtották. E rég érzett hiányon óhajtott segíteni az első magyar nemzetközi szabadalmi iroda (Budapest, kigyózt. c. a. sz.), mely működési körébe vonta: 1. a hazai találmányok és felfedezések szabadalmaztatását bel- és külföldön; 2. a külföldi találmányok szabadalmaztatását Ausztria-Magyarországban; 3. bel- és külföldi szabadalmak képviselőit és értékesítését; 4. a szabadalmi jogok felett való örökösödést; 5. gyári és üzleti védjegyek bejegyeztetését; 6. szabadalmak megvásárlását. A szabadalmi irodát nagyon melegen ajánljuk mindazok figyelmébe, a kik az egyik vagy másik pontba vágó ügyeket gyorsan és olcsón le akarják bonyolítani.

Gazdaság és kertészet.

A gabona-rozsda.

(Folytatás.)

A téli spóráknak bizonyos nyugvási időre van mindig szükségük, mielőtt csir-zanak. Ha ezen nyugvási idő, a tél elmúlt, akkor e spórák csakhamar rövid, vastag, színtelen csirtömlővé fejlődnek, melynek végei nem növekednek, melynek ágacskaí végén egy-egy tojásdad vagy vesszőalakú sejtszecske, az u. n. „Sporidia“ fejlődik ki.

Ezen sporidiák könnyen leessenek s finom csirtömlővel csirszanak ki. Azon alanytól függ már most — a melyre hullanak — hogy csirtömlőjük új telepfonallá (mycelium) fejlődik-e ki. A kicsirzott sporidia ugyanis fű- és gabnaleveleken nem fejlődik tovább, hanem — a mi esodálatos — egy egészen más családbeli növényre van szüksége ezen célja elérésére. Így pl. a Puccinia graminis sporidiái a sóska borbolyán (Berberis vulgaris); a P. str. minis az

atraczel levelein (Anchusa officinalis) fejlődik tovább. Ha ily kedvező alany tehát jelen van, akkor az áralakú csirtömlő behatol annak levélszövetébe, ott myceliummá fejlődik ki s 14 nap múlva egész új gombafajnak tekintett s Accidiumnak nevezetett el. De Bary kísérletei után kitént, hogy a borbolyán fejlődő spórák (Accidium berberidis) gabnaleveleire vetve, csakhamar sok elágazású csirtömlőket képeztek, melyek a gabna leveleibe a szájacsonkon behatolva, myceliummá fejlődtek s nyáron, tehát egyes sejtekből álló spórákat fejleszettek. Minderre csak 14 nap volt szükséges.

Ebből az következik tehát, hogy a tudósok által annyiszor visszaütött aggály, mely a gazdánál a sóska borbolyacserje, mint a rozsdagomba fenntartója s terjesztője iránt létezett s ma is létezik, csakugyan bir alappal s igen helyesen teszi a gazda, ha vetései körül a borbolya bokrot meg nem türi és kiirtja.

Ezen vizsgálatok eredményéből másrészt az is kitűnik, hogy a rozsdát, mely a gabnaféléken kívül még annyi más cserjén és egyéb növényen is előfordul, kiirtani lehetetlen.

Odajutunk tehát e kérdésnél is, a hova a fillokszera-kérdésnél jutottunk, t. i. oly gabnafajokat kell kiválasztanunk, a melyek a rozsdagomba számára alanyul kevésbé vagy épen nem alkalmasak, szóval, a melyek ellenállóbbnak mutatkoznak. Továbbá igyekeznünk kell jó erőben levő gabnavetést nyerni: mert az ismét tény, hogy az erősebb vegetációval bíró gabona kevésbé szenved a rozsdától, mint a gyengébb.

(Vége köv.)

Szerkesztői izenetek.

E. J. Kolozsvár. Az „Emlékezés“ még nem üti meg a közölhetőség mértékét. A verselés erőltetett; a méret sántít. Hangtorlódások döcögősé teszik a lejtelmeket. Hogy elhagyja, ide ígátunk egy versszakot:

Oda fűztem emlékeim;
S itt leltem gyökeret ver,
Mert hiszen azt a magányból
Eltéríteni nincs fégyver.

A próza talán jobban sikerülne. Kísértse meg.

A közönség köréből.)*

Gyergyó-Szentmiklós, 1883. jun. 19.

Domokos Samu alfalvi lakos és tribun ellen egy békási kereskedő újabb bűnvádi keresetet indított; Domokos Samu ezért mentegetőző és fenyegető levelet irt a magánvádlóhoz. Bizodalmaunk van a bíróságban, hogy daczára a sok águ eselszövényeknek, a többi közt ez a nyilván való bűn is sújtatni fog. Résen leszünk.

Igazsággelvelő.

*) E rovat alatt megjelent közlemények közérdekből díjtalanul közöltetnek. A felelősség azonban a beküldőt illeti. Szerk.

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Káhebb Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

152. sz.

Árverési hirdetés.

Alólirt k. jbirói végrehajtó által ezennel közhírré tétetik, miszerint papolezi Fekete Károly és zágoni Földes Bálint felperesek részére Papolezon lakó Izsák Antal elleni 486 frt és 150 frt követelés s járulékaik kielégítése ügyében a kovásznai k. jbiróságnál jelen évi 822. és 823. sz. végzések folytán elrendelt s ugyanazon év május hó 23-án foganatosított végrehajtás folytán lefoglalt és összesen 504 frt. 4 kr-ra becsült bolti árucikkek a folyó év **június 26-án d. e. 9 órára** kitűzött, a papolezi község házában megtartandó nyilvános árverezés útján a többet ígérőknek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Kovásznán, 1883. jun. hó 12.

Hamar Lajos,
birói végrehajtó.

BUDAPESTI HIRLAP.

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep
utáni napokon is.

Szerkesztők és kiadótulajdonok:
CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:
Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt. Negyed-
ére 3 frt 50 kr. Egy óra 1 frt 20 kr.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. Kalap-utca, 16. sz.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormánynak, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi
ugyanaz, az országnak.

Miből állanak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy **mindenről** a mi az országon belül vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos
téren fölmerül: **híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönséget.**

E tekintetben egy hazai lap sem mulja felül a „**BUDAPESTI HIRLAP**”-ot. Vannak ja nagyobb és drágább lapok, melyek
terjedelmesebben tudósítanak, **de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.**

A „**BUDAPESTI HIRLAP**” olvasó közönségén és íróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötölezve, se **osztálynak**,
se **pártnak**, se **kormánynak**, se nyilvános vagy magán **társaságoknak**; a „**BUDAPESTI HIRLAP**” a legfüggetlenebb
lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzvilágnak, a másik egy-egy hatalmas vasutnak s más ily vállalatoknak, a harmadik a
kormánynak, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezetnek, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik, nyolcadik egy-egy pártnak
a jármát viseli.

A „**BUDAPESTI HIRLAP**”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezércikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: a
a nagy közönség és az ország azonos érdeke.

Ennek tesz szolgálatot, a ki a **BUDAPESTI HIRLAP**”-ot pártolja.

Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméljünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és cselekedeteink felett.

A „Budapesti Hirlap” rendes tartalma a következő:

I. Politikai és társadalmi vezércikkek.

**II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató
tárcák, mindennap rendszeren kettő.**

**III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek,
az egyesületek, a művészetek rovata.**

**IV. A fontosabb események bővebb leírása kü-
lön cikkekben.**

V. Távirati tudósítások.

VI. Napi események rovata.

VII. Közgazdaság.

Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy ve-
zércikk a társadalom valamely osztályának érde-
keiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvény-
szék, vidéki hírről, önálló ismeretterjesztő, szóra-
koztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos
tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

A „Budapesti Hirlap” rendes írói:

Csukási József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek,
Berényi László, Kacziány Géza, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ívvel kibővül.

Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hirlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítokat küldünk, akik ügyességök és megbízhatóságuk által egyaránt lekötölezzik a közönséget és
a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásaik alapján adnak hirt
arról, a mi e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „**BUDAPESTI HIRLAP**” a legolesőbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és közgazdasági napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt 50 krajczár — Egy óra 1 frt 20 krajczár.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e czimen:

„**B u d a p e s t i H i r l a p**” Budapest, kalap-utca 16-ik szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „**BUDAPESTI HIRLAP**”-ot, első és rendíthetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek, a t magyar közönség lekötölező figyelmébe

Csukási József, Rákosi Jenő,

a „Budapesti Hirlap” kiadó-tulajdonosai.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

MAGYAR
VÖRÖS-KERESZT-
EGYLET
sorsjegyek.

ÉVENKINT 3 SORSOLÁS.

Évenkint 3 sorsolás.

Évenkint 3 sorsolás.

Legközelebbi húzás f. évi július 1-én.

Ezen húzásban **főnyeremény 50,000 forint.** Továbbá 1 nyeremény
a 5000 frt, 4 nyeremény a 1000 frt, 10 nyeremény a 500 frt, 25 nyere-
mény a 100 frt, 30 nyeremény a 50 frt, 52 nyeremény a 25 frt.

A nyeremény-sorsoláson kívül **törlesztési sorsolás** is történik; min-
den a törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménnyel húzott sorsjegy
tovább játszik a **főnyereményre.**

Ezen sorsjegyek a napi árúlyam szerint
kaphatók a

Pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletében

Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

valamint minden bank- és váltóházánál az országban.